

dette Spørgsmaal kan staa for Landets Medborgere og for Udlandet som et Gebet, paa hvilket vi kan mødes i enig Kjærlighed til Fædrelandet.

Formanden: Folkethingetsmanden for Halsborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

B. Solm: I det Sidste af det ærede Medlems Fordrag er jeg fuldstændig enig med ham. Grunden, hvorfor jeg har bedet om Ordet for en kort Bemærkning, er denne: Skaar, da jeg havde Ordet, tillod jeg mig at udtale min Forundring over, at man nu fandt saameget at anke over den nuværende Forordning; da den blev vedtagen, blev den, synes det mig, almindelig anerkjendt som noget meget Fortrinligt. Dertil have nu de Herrer svaret mig, at det, man da vedtog, var noget Nytt, at det var et Forsøg, og dette bevises ogsaa deraf, at man havde forlangt en Revision. Jeg vil nu dertil sige, at det oprindelige Forslag ingen Revisionsfrist havde, og at Bestemmelsen om denne Revision først indkom fra Medlemmerne i Salen. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse blot nogle Linier af den daværende Krigsminister netop om Revisionen. Han siger: „Jeg anser det for i højeste Grad betænkeligt med Hensyn til et Lovgivningsarbejde som dette at fastsætte en bestemt Tid, paa hvilken man vil udøve et Tryk paa den lovgivende Magt. Den lovgivende Magt vil til enhver Tid være ligesaa fri, som den er i dette Dieblit. Vi arbejde ikke nu under nogetomhelst Tryk, saavidt mig bekjendt, og der finder en oprigtig Samvirken Sted mellem den lovgivende Magt og Regjeringen. Dersom denne Lov vedtages, er dette Resultatet af en saadan fri Samvirken; men bliver denne Lov Gjenstand for en tvungen Revision om 5 Aar, da bliver denne ikke Resultatet af en saadan fri Samvirken; men baade de lovgivende Forsamlinger og Regjeringen ville da komme til at arbejde under et Tryk.“ Man ser altsaa deraf, at selv den daværende Krigsminister var imod Revisionen.

Clausager: Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansfær) begyndte sit Foredrag med den Udtalelse, at han i Grunden havde tilkænt Thinget et længere Foredrag, men han kunde tilbøielig spare sig det, efterdi det, han havde at sige, for en væsentlig Del var blevet sagt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), med hvem han samstemmede i en stor Del af hans Udtalelser. Sa, det kan jeg

godt begribe; men jeg tror ogsaa, at det nævnte ærede Medlem kom til at gaa lidt videre i sine Udtalelser, end han vel egentlig, kan man sige, ved næriere Overveielse vilde have gjort, idet han, som jeg antager, reven med, kort sagt løftet i sin Begeistring for et velordnet Forsvar, kom til at bruge andre Udtryk og gaa noget videre, end han vistnok havde tilsigtet. Jeg kan ikke unblade at komme med den lille Bemærkning til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at han, saavidt jeg erindrer, ved tidligere Leiligheder har sagt, at han var saa vant til at blive dædlet fra den anden Side af Salen, at det ikke skulde have nogen Indflydelse paa hans Stemning, men naar der kom et Tidspunkt, hvor han fik stærk Ros fra de Herrer, vilde han tage under Overveielse, om han var inde paa den rigtige Vej. Siden jeg er kommen til at omtale det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, maa jeg endnu henvende et Par andre Bemærkninger til ham. Han kom blandt Andet til at udtale, at den korte Uddannelse var han ikke meget for; rigtignok var han selv af de Folk, som vare uddannede i sex Uger og kom som Saadan til Batalioner, men hvorvel i Førtningen han og hans Kamerater endog saa blev roste fremfor de Uldre for Fliid og punktlig Udførelse af de mindre Tjenesteplichter, vilde han dog indrømme, at, da det ældre Mandskab, der havde ligget i Garnison, kom til Batalille, stod han meget langt tilbage for det. Det kan jeg særdeles godt forstaa under de Forhold, der da vare tilstede; thi man maa erindre — og dette beder jeg taget i Betragtning —, at det Mandskab, hvorom det ærede Medlem udtalte sig, havde været isørveien deltaget i Felttoget, og at dette Mandskab derfor var i betydelig Grad fastere til at gaa i Felten endnu engang end det unge Mandskab, finder jeg let forklarligt. Jeg er temmelig vis paa, at om vi saa uddannede vort unge Mandskab i to á tre Aar, vilde det, desuagtet første Gang, det skulde i Kamp, mangle den Fasthed, som det ældre har (Sag d: Slaget ved Slesoig!). Ja, jeg benægter jo ikke, at Mandskabet meget godt kan optrede med Bravour, fordi det ikke har været prøvet før; men jeg er ikke uberettiget til at antage, at det Mandskab, som har været i Kamp engang før, vil have mere Fasthed og Selvbeherksomhed end det, som ikke tidligere har forsøgt det. Saa omtalte det ærede Medlem ogsaa, at en demokratisk Armeé kunde han ikke bruge, i den Retning var han Despot. Jeg tror nu ikke, at han mente dette saa fuldstændig; jeg tror nok, at der skal Disciplin til, dert er jeg